

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **Games tip s.r.o.**, se sídlem Vrchní 1557/39, Opava, zastoupeného JUDr. Ivo Hešíkem, advokátem se sídlem Lepařova 8, Opava, proti žalovanému **Státnímu úřadu inspekce práce** se sídlem Kolářská 451/13, Opava, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 12.3.2014, č.j. 194/1.30/14/14.3, ve věci správního deliktu,

t a k t o :

I. V řízení se **pokračuje**.

II. Rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce ze dne 12.3.2014, č.j. 194/1.30/14/14.3 **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

III. Žalovaný je povinen **zaplatit** žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11.228,- Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám JUDr. Ivo Hešíka, advokáta se sídlem Lepařova 8, Opava.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání shora označeného rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj ze dne 9.12.2013 č.j. 21111/10.71-Ku/13/14.3, jímž byla žalobci uložena pokuta 250 000,- Kč za správní delikt dle § 140 odst. 1 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o zaměstnanosti).

Žalobce namítl v žalobě, že správními orgány nebyl správně zjištěn skutkový stav věci, poukázal na předložená čestná prohlášení zaměstnanců a na to, že nebyli vyslechnuti navržení svědci. Výši pokuty označil za likvidační.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. K nevyslechnutým svědkům odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Řízení ve věci bylo přerušeno usnesením ze dne 4.7.2014, neboť u Ústavního soudu probíhalo řízení o návrhu na zrušení § 140 odst. 4 písm. f) zákona o zaměstnanosti. Po rozhodnutí Ústavního soudu tato překážka odpadla a krajský soud tedy pokračoval v tomto řízení.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že dne 12.2.2013 proběhla kontrola v herně Žabka v Opavě. Kontrolory vpustil dovnitř J. B., poté stál za pultem, uvedl, že tam vypomáhá 1-2x do měsíce, smlouvu nemá, odměnu nedostává, nechce ji, má důchod. Jednatel žalobce je jeho kamarád. Následujícího dne doložil jednatel žalobce dohodu o provedení práce uzavřenou s J. B. na rok 2013 a sdělil, že jmenovaný u něj pracuje od 2.1.2013. V průběhu řízení doložil žalobce správnímu orgánu dále čestná prohlášení K. P., T. P. a M. P.. K. P. uvedla, že pracovala v herně Žabka od ledna do května 2013 na dohodu o provedení práce, J.B. zná velice dobře osobně, v den kontroly nebyla přítomna, neví, proč J. B. nemohl předložit svou dohodu. T. P. uvedl, že dosud pracuje v herně Žabka na dohodu o provedení práce, J. B. zná, byl také zaměstnancem žalobce. M.P. uvedla, že je u žalobce zaměstnána v pracovním poměru, je odpovědná za administrativu, připravila i dohodu o provedení práce pro J. B., kterou mu k podpisu dovezl jednatelův bratr. J.B. byl v řízení vyslechnut jako svědek, uvedl, že měl dohodu o provedení práce, v den kontroly vtrhla do herny spousta lidí včetně policistů, zmatkoval a nemluvil pravdu. Na výzvu správních orgánů k doložení dokladu o zaplacení srážkové daně žalobce předložil výplatní lístky J. B. za leden a únor 2013. Rozhodnutí správního orgánu 1. stupně ze dne 9.12.2013 označilo pozdější svědeckou výpověď J. B. za nepravděpodobnou a čestná prohlášení za účelová, když nemohou prokazovat existenci B. dohody o provedení práce v době kontroly. Výsledky osob, které podaly čestná prohlášení, správní orgán neprovedl proto, že by byly shodné s čestnými prohlášeními. Navíc podle správního orgánu nelze vyloučit ovlivnění těchto bývalých či současných zaměstnanců jednatelům žalobce. Vyslechnut nebyl ani jednatelův bratr (který měl být u podpisu dohody B. – pozn. soudu), protože je to jednatelův bratr a mělo jít o

dohodu, která podle správního orgánu neexistovala. Předložené výplatní pásky správní orgán nijak nevyhodnotil. Takto koncipované rozhodnutí potvrdil žalovaný napadeným rozhodnutím.

Podle § 5 písm. e) bodu 1 zákona o zaměstnanosti, pro účely tohoto zákona se rozumí nelegální prací výkon závislé práce fyzickou osobou mimo pracovněprávní vztah.

Problematickou nelegální práce v souvislosti se správními delikty podle zákona o zaměstnanosti se Nejvyšší správní soud (dále jen NSS) zabývá rozsáhle a dlouhodobě. Ve stěžejním rozhodnutí ze dne 13.2.2014 č.j. 6 Ads 46/2013-35 se NSS věnoval otázce, co je nutno považovat za závislou práci z hlediska § 2 zákoníku práce (ve znění účinném od 1.1.2012): *„Společným rysem a jakýmsi leitmotivem všech znaků závislé práce vymezených (nově) v § 2 odst. 1 zákoníku práce, je osobní či hospodářská závislost zaměstnance na zaměstnavateli. Tyto znaky slouží k odlišení závislé práce od jiných ekonomických aktivit (zejména samostatného podnikání), ale také od aktivit jiného charakteru (zejména mezilidské výpomoci). Proto musí správní orgány při postihování nelegální práce v řízení obviněnému prokázat naplnění všech těchto znaků – zaměstnanec osobně a soustavně vykonává práci jménem zaměstnavatele a podle jeho pokynů, přičemž se vůči zaměstnavateli nachází v podřízeném vztahu. Odměna tedy sice přísně vzato nepředstavuje samostatný definiční znak závislé práce (jde o povinnost, která zaměstnavateli na základě výkonu práce vzniká), avšak pokud jedna osoba poskytne nebo přislíbí druhé za její činnost odměnu, jde o významnou skutečnost pro posouzení, zda mezi nimi existuje vztah nadřízenosti a podřízenosti vyplývající z hospodářské závislosti zaměstnance na zaměstnavateli.“*

Krajský soud – stejně jako žalobce v žalobě – připomíná, že správní orgány zde vedly řízení o správním deliktu, avšak v žádném případě nedostály svým povinnostem s tím spojeným. Je zcela nepřípustné a proti právním předpisům, aby správní orgán předjímal, co uvedou navržení svědci, případně je nevyslechl s poukazem na jejich vztah k žalobci. Je nemyslitelné, aby se správní orgán vůbec nezabýval předloženými důkazy (výplatní pásky). Odůvodnění rozhodnutí správního orgánu 1. stupně je nedostatečné a v dané deliktní věci neobstojí, žalovaný přitom nijak nepřispěl k nápravě této situace.

Krajský soud proto zrušil napadené rozhodnutí žalovaného v souladu s § 76 odst. 1 písm. a) a c) s.ř.s. pro nedostatek důvodů rozhodnutí a vady v procesním postupu a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

Krajský soud zároveň připomíná nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 52/13, kterým byl zrušen § 140 odst. 4 písm. f) zákona o zaměstnanosti ve slovech „nejméně však ve výši 250 000 Kč“. Pokud po doplněném řízení dospějí správní orgány k závěru, že žalobce spáchal správní delikt podle § 140 odst. 1 písm. c) zákona o zaměstnanosti, budou se zabývat výší pokuty již ve světle zmíněného nálezu Ústavního soudu.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s., když náklady procesně úspěšného žalobce tvoří zaplacený soudní poplatek 3.000,- Kč a náklady

právního zastoupení žalobce (2 úkony právní služby po 3.100,- Kč a 2x režijní paušál po 300,- Kč – převzetí věci, sepis žaloby, dále 21% DPH). Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11.228,- Kč, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o.s.ř.) k rukám advokáta, který ho v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 12. března 2015

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu